

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (седми състав)

2 юли 2020 година*

„Преюдициално запитване — Опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна — Директива 92/43/ЕИО — Член 12, параграф 1 — Строга система за опазване на животинските видове — Приложение IV — *Cricetus cricetus* (обикновен хомяк) — Места за почивка и места за размножаване — Повреждане или унищожаване — Изоставени места“

По дело C-477/19

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Verwaltungsgericht Wien (Административен съд Виена, Австрия) с акт от 12 юни 2019 г., постъпил в Съда на 21 юни 2019 г., в рамките на производство по дело

IE

срещу

Magistrat der Stadt Wien,

СЪДЪТ (седми състав),

състоящ се от: P. G. Xuereb, председател на състава, Ал. Арабаджиев (докладчик) и А. Kumin, съдии,

генерален адвокат: J. Kokott,

секретар: А. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

- за IE, от самия него,
- за чешкото правителство, от М. Smolek, J. Vlácil и L. Dvořáková, в качеството на представители,
- за Европейската комисия, от С. Hermes и М. Noll-Ehlers, в качеството на представители,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

* Език на производството: немски.

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 12, параграф 1, буква г) от Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна (ОВ L 206, 1992 г., стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 109, наричана по-нататък „Директивата за местообитанията“).
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между ІЕ, който е служител на строителен предприемач, и Magistrat der Stadt Wien (общинска администрация на Виена, Австрия) по повод на приемането от страна на последната на административен акт, с който на ІЕ се налага глоба, неплащането на която може да доведе до налагане на заместващо наказание лишаване от свобода, на основание на това, че в рамките на строителен проект ІЕ е повредил или унищожил места за почивка или размножаване на вида *Cricetus cricetus* (обикновен хомяк), който фигурира в списъка със защитени животински видове, съдържащ се в буква а) от приложение IV към посочената директива.

Правна уредба

Правото на Съюза

- 3 Член 2 от Директивата за местообитанията гласи:

„1. Настоящата директива има за цел да допринесе за осигуряване биологичното разнообразие чрез запазване на естествените местообитания, както и на дивата фауна и флора върху европейската територия на държавите членки, за които е валиден Договорът.

2. Мерките, взети в изпълнение на настоящата директива, имат за цел да запазят или възстановят благоприятното състояние на запазване на естествените местообитания и видовете диви животни и растения от интерес за Общността.

3. Мерките, взети в изпълнение на настоящата директива, вземат под внимание икономическите, социалните и културните изисквания, както и регионалните и местните особености“.
- 4 Член 12, параграф 1 от тази директива предвижда:

„Държавите членки вземат необходимите мерки за въвеждане на строга система за опазване на животинските видове, посочени в приложение IV, буква а), в техните естествени области на разпространение, като се забраняват:

 - а) всички форми на умишлено залавяне или убиване на взети от природата екземпляри от тези видове;
 - б) умишлено обезпокояване на тези видове, особено през периодите на размножаване, отглеждане на малките, презимуване и миграция;
 - в) умишлено унищожаване или вземане на яйца от природата;
 - г) всяко повреждане или унищожаване на места за размножаване или почивка“.

- 5 *Cricetus cricetus* (обикновеният хомяк) фигурира по-специално сред животинските видове „от интерес за Общността, които се нуждаят от строга защита“, чийто списък се съдържа в буква а) от приложение IV към посочената директива.

Австрийското право

- 6 Wiener Naturschutzgesetz (Закон на провинция Виена за защита на природата) от 31 август 1998 г. (LGBl. für Wien, 45/1998, наричан по-нататък „WNSchG“) транспонира Директивата за местообитанията в националното право за провинция Виена (Австрия).
- 7 В член 10, параграф 3, точка 4 от WNSchG е възпроизведен текстът на член 12, параграф 1, буква г) от Директивата за местообитанията. В този член се посочва по-специално че е забранено всяко повреждане или унищожаване на места за размножаване или почивка на животни, които се нуждаят от строга защита.
- 8 Санкциите, предвидени в случай на нарушение на член 10, параграф 3, точка 4, са посочени в член 49, параграф 1, точка 5 от WNSchG. Съгласно последната посочена разпоредба всеки, който в нарушение на член 10, параграфи 3 или 4 от WNSchG повреди или унищожи места за размножаване или почивка на животни, които се нуждаят от строга защита, се наказва с глоба в размер до 21 000 EUR, неплащането на която води до налагане на заместващо наказание лишаване от свобода за период до четири седмици, като в случай на рецидив размерът на глобата е до 35 000 EUR, а в случай че не бъде заплатена, заместващото наказание е лишаване от свобода за период до шест седмици.
- 9 Съгласно член 22, параграф 5 от WNSchG компетентният орган може да допусне индивидуална намеса, ако предвидената мярка — сама по себе си или заедно с други мерки, чието налагане е било поискано от компетентния орган — не застрашава в значителна степен целта на защитата.
- 10 Приложението към WNSchG определя *Cricetus cricetus* (обикновеният хомяк) като животински вид, който се нуждае от строга защита.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

- 11 Строителният предприемач, който е работодател на ІЕ, предприема дейности по строежа на сграда върху терен, върху който са се били установили животни от вида обикновен хомяк. Собственицата на този терен, на която е било известно посоченото обстоятелство, уведомява строителния предприемач за него, а последният назначава експерт по околната среда преди началото на строителните работи. В резултат от това експертът изготвя карта на входовете на леговищата на обикновения хомяк и посочва дали тези леговищата се обитават, що се отнася до конкретна зона.
- 12 Преди реализирането на строителните дейности посоченият строителен предприемач разпорежда растителната покривка да се премахне, да се разчисти мястото на строежа и да се изгради път, водещ до строителната площадка, който е в непосредствена близост до входовете на леговищата на обикновения хомяк (наричани по-нататък „вредоносните мерки“). Премахването на растителната покривка по-специално цели да накара обикновения хомяк, установен върху площите, където е щяла да се извършва строителната дейност, да се премести върху площи, които са били специално защитени и запазени за него. Въпреки това от компетентния орган не е било поискано предварително разрешение за прилагането на вредоносните мерки и съответно такова не е било получено преди започване на строителните работи. Освен това са били разрушени поне два входа на леговища.

- 13 При тези условия общинската администрация на Виена приема, че ІЕ, в качеството си на служител на същия строителен предприемач, е бил отговорен за повреждането или унищожаването на места за почивка или за размножаване на обикновения хомяк и съгласно член 10, параграф 3, точка 4 от WNSchG му налага глоба, при неплащането на която се предвижда наказание лишаване от свобода.
- 14 ІЕ сезира Verwaltungsgericht Wien (Административен съд Виена, Австрия) с жалба срещу налагането на тази глоба на основание по-специално, от една страна, че леговищата на обикновения хомяк не са били използвани от последния към момента на привеждане в изпълнение на вредоносните мерки, а от друга страна, че тези мерки не са довели до повреждането или унищожаването на места за почивка или размножаване на посочения животински вид.
- 15 В този контекст запитващата юрисдикция отправя запитване във връзка с тълкуването на член 12, параграф 1, буква г) от Директивата за местообитанията. Тя посочва необходимостта от точно дефиниране на понятията, съдържащи се в тази разпоредба, каквито са „място за почивка“, „място за размножаване“, „повреждане“ и „унищожаване“, тъй като нарушението на националната разпоредба, която транспонира член 12, параграф 1, буква г) от посочената директива, може да доведе до налагането на санкции с наказателен характер. По-специално запитващата юрисдикция счита, че съображенията, формуирани от Европейската комисия в нейния ръководен документ относно строгата защита на животинските видове от интерес за Общността съгласно Директива 92/43/ЕИО за местообитанията (окончателна редакция, февруари 2007 г.), са неточни и предоставят възможност за твърде широко тълкуване на посочените понятия.
- 16 При тези обстоятелства Verwaltungsgericht Wien (Административен съд, Виена) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Трябва ли понятието „места за почивка“ по смисъла на член 12, параграф 1, буква г) от Директивата за местообитанията да се тълкува в смисъл, че обхваща и напуснатите към момента предишни места за почивка?

При утвърдителен отговор на този въпрос:

Трябва ли всяко напуснато към момента предишно място за почивка да се квалифицира като „място за почивка“ по смисъла на член 12, параграф 1, буква г) от Директивата за местообитанията?

При отрицателен отговор на този въпрос:

По какви критерии следва да се установи дали напуснато към момента предишно място за почивка следва да се квалифицира като „място за почивка“ по смисъла на член 12, параграф 1, буква г) от Директивата за местообитанията?

2) По какви критерии следва да се установи дали конкретно действие или бездействие представлява намеса в „място за почивка“ по смисъла на член 12, параграф 1, буква г) от Директивата за местообитанията?

3) По какви критерии следва да се установи дали конкретно действие или бездействие представлява толкова сериозна намеса в „място за почивка“ по смисъла на член 12, параграф 1, буква г) от Директивата за местообитанията, че може да се приеме, че е налице „повреждане“ по смисъла на член 12, параграф 2, буква г) от Директивата за местообитанията на това „място за почивка“?

- 4) По какви критерии следва да се установи дали конкретно действие или бездействие представлява толкова сериозна намеса в „място за почивка“ по смисъла на член 12, параграф 1, буква г) от Директивата за местообитанията, че може да се приеме, че е налице „унищожаване“ по смисъла на член 12, параграф 1, буква г) от Директивата за местообитанията на това „място за почивка“?
- 5) Трябва ли понятието „място за размножаване“ по смисъла на член 12, параграф 1, буква г) от Директивата за местообитанията да се тълкува в смисъл, че обхваща, на първо място, само точно обособено място, на което обикновено се извършва чифтосването в тесен смисъл или непосредствено свързаните с размножаването в тесен периметър действия (например оплождането), или, на второ място, понятието „място на размножаване“ обхваща допълнително всички точно обособени места, които са абсолютно необходими за развитието на младите животни, като места за снасяне на яйцата или необходимите за периода на ларвите или гъсениците части от растения?

При отрицателен отговор на този въпрос:

Как следва да се тълкува понятието „място за размножаване“ по смисъла на член 12, параграф 1, буква г) от Директивата за местообитанията и как „мястото за размножаване“ следва да се разграничи пространствено от другите места?

- 6) По какви критерии следва да се установи дали конкретно действие или бездействие представлява намеса в „място за размножаване“ по смисъла на член 12, параграф 1, буква г) от Директивата за местообитанията?
- 7) По какви критерии следва да се установи дали конкретно действие или бездействие представлява толкова сериозна намеса в „място за размножаване“ по смисъла на член 12, параграф 1, буква г) от Директивата за местообитанията, че може да се приеме, че е налице „повреждане“ по смисъла на член 12, параграф 1, буква г) от Директивата за местообитанията на това „място за размножаване“?
- 8) По какви критерии следва да се установи дали конкретно действие или бездействие представлява толкова сериозна намеса в „място за размножаване“ по смисъла на член 12, параграф 1, буква г) от Директивата за местообитанията, че може да се приеме, че е налице „унищожаване“ по смисъла на член 12, параграф 1, буква г) от Директивата за местообитанията на това „място за размножаване“?

По преюдициалните въпроси

По първия въпрос

- 17 С първия си въпрос запитващата юрисдикция иска да установи по същество дали член 12, параграф 1, буква г) от Директивата за местообитанията трябва да се тълкува в смисъл, че понятието „места за почивка“, което се съдържа в тази разпоредба, включва също и местата за почивка, които вече не се използват от някой от защитените видове, фигуриращи в буква а) от приложение IV към посочената директива, както е *Cricetus cricetus* (обикновеният хомяк).
- 18 Най-напред следва да се припомни, че съгласно член 2, параграф 1 от Директивата за местообитанията тя има за цел да допринесе за осигуряване на биологичното разнообразие чрез запазване на естествените местообитания, както и на дивата фауна и флора върху европейската територия на държавите членки. Освен това съгласно член 2, параграфи 2 и 3 от тази директива мерките, взети в изпълнение на същата, имат за цел да запазят или възстановят

благоприятното състояние на запазване на естествените местообитания и видовете диви животни и растения от интерес за Европейския съюз и вземат под внимание икономическите, социалните и културните изисквания, както и регионалните и местните особености.

- 19 Член 12, параграф 1, буква г) от Директивата за местообитанията изисква от държавите членки да предприемат необходимите мерки за въвеждане на строга система за опазване на животинските видове, посочени в буква а) от приложение IV към същата директива, в техните естествени области на разпространение, като забранява всяко повреждане или унищожаване на местата за размножаване или почивка.
- 20 Спазването на тази разпоредба изисква от държавите членки не само да приемат цялостна законодателна уредба, но и да приложат конкретни и специфични мерки за защита. Системата за строга защита също така предполага вземане на последователни и съгласувани мерки с превантивен характер. Такава система за строга защита съответно трябва да позволява да се избегне на практика повреждането или унищожаването на местата за размножаване или почивка на животинските видове, посочени в буква а) от приложение IV към Директивата за местообитанията (вж. в този смисъл решения от 9 юни 2011 г. Комисия/Франция, C-383/09, EU:C:2011:369, т. 19—21 и от 10 октомври 2019 г., Luonnonsuojeluyhdistys Tapiola, C-674/17, EU:C:2019:851, т. 27).
- 21 Освен това следва да се посочи, че видът *Cricetus cricetus*, обичайно известен като „обикновен хомяк“, фигурира сред животинските видове, които са защитени от Директивата за местообитанията.
- 22 Първият въпрос следва да се разгледа именно в светлината на тези предварителни съображения.
- 23 Съгласно постоянната съдебна практика при тълкуването на разпоредба от правото на Съюза трябва да се взема предвид не само нейният текст, но и контекстът ѝ и целите на правната уредба, от която тя е част (решение от 21 ноември 2019 г., Procureur-Generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden, C-678/18, EU:C:2019:998, т. 31 и цитираната съдебна практика).
- 24 На първо място, що се отнася до формулировката на член 12 от Директивата за местообитанията, както беше посочено в точки 19 и 20 от настоящото решение, този член задължава държавите членки да предприемат необходимите мерки за въвеждане на строга система за опазване на защитените животински видове в техните естествени области на разпространение. По-специално параграф 1, буква г) от тази разпоредба задължава посочените държави да вземат необходимите мерки, като забранят всяко повреждане или унищожаване на местата за размножаване или почивка на тези видове.
- 25 Поради това се налага изводът, че текстът на член 12 от Директивата за местообитанията не съдържа никакъв елемент, който може да послужи за дефиниране на понятието „места за почивка“.
- 26 На второ място, що се отнася до контекста, от който тази разпоредба е част, следва да се посочи, че нито член 1 от Директивата за местообитанията, нито която и да е друга разпоредба от нея съдържа определение на това понятие.
- 27 Следва обаче да се напомни, че според Съда в член 12, параграф 1, буква г) от Директивата за местообитанията се имат предвид не само умишлено извършени действия, но и такива, които са извършени по непредпазливост (вж. в този смисъл решение от 20 октомври 2005 г., Комисия/Обединено кралство, C-6/04, EU:C:2005:626, т. 77—79). Обстоятелството, че законодателят на Съюза не е ограничил посочената в член 12, параграф 1, буква г) от тази директива забрана само до умишлено извършени действия — обратно на това, което е предвидил относно посочените в член 12, букви а)—в) от разглежданата директива действия —

изразява волята му да предостави на местата за размножаване или почивка засилена защита срещу всички действия, причиняващи тяхното повреждане или унищожаване (решение от 10 януари 2006 г., Комисия/Германия, С-98/03, EU:C:2006:3, т. 55).

- 28 Освен това, за разлика от действията, посочени в член 12, параграф 1, букви а)—в) от Директивата за местообитанията, съдържащата се в член 12, параграф 1, буква г) забрана не се отнася пряко до животинските видове, а цели да защити важни части от тяхното местообитание.
- 29 От това следва, че предоставената с член 12, параграф 1, буква г) от тази директива строга защита цели да гарантира, че важни части от местообитанията на защитените животински видове ще бъдат запазени по такъв начин, че разглежданите видове ще могат да се възползват от условията, конкретно необходими за да си почиват там.
- 30 Същото заключение произтича от тълкуването на ръководния документ на Комисията, посочен в точка 15 от настоящото решение, в който се уточнява, че местата за почивка, дефинирани като области, които са от основно значение за оцеляването на определено животно през неактивната фаза, „подлежат на защита, дори когато не се използват, ако може разумно да се счита, че е налице голяма вероятност съответният вид да се завърне на тези [...] места“.
- 31 Поради това следва да се приеме, че съгласно контекста, от който е част член 12, параграф 1, буква г) от Директивата за местообитанията, местата за почивка, които вече не се използват от определен защитен животински вид, не трябва да бъдат повреждани или унищожавани, тъй като съответният животински вид може да се завърне на тези места.
- 32 На трето място, що се отнася до целта на Директивата за местообитанията, следва да се напомни, както беше посочено в точки 18—20 от настоящото решение, че тази директива цели да осигури строга защита на животинските видове, по-специално посредством предвидените в член 12, параграф 1 от нея забрани (вж. в този смисъл решения от 10 май 2007 г., Комисия/Австрия, С-508/04, EU:C:2007:274, т. 109—112 и от 15 март 2012 г., Комисия/Полша, С-46/11, непубликувано, EU:C:2012:146, т. 29).
- 33 Следователно режимът на защита, предвиден в член 12 от Директивата за местообитанията, трябва да може ефективно да възпрепятства засягането на защитените животински видове, и по-специално на техните местообитания.
- 34 Несъвместимо с тази цел е местата за почивка на определен защитен животински вид да бъдат лишени от защита, когато вече не се използват, но съществува достатъчно голяма вероятност посоченият вид да се завърне на тези места, което запитващата юрисдикция следва да провери.
- 35 Следователно обстоятелството, че конкретно място за почивка вече не се използва от определен защитен животински вид не означава, че спрямо това място не прилага защитата, предоставена от член 12, параграф 1, буква г) от Директивата за местообитанията.
- 36 С оглед на всички гореизложени съображения на първия въпрос следва да се отговори, че член 12, параграф 1, буква г) от Директивата за местообитанията трябва да се тълкува в смисъл, че съдържащото се в тази разпоредба понятие „места за почивка“ включва и местата за почивка, които вече не се използват от някой от защитените животински видове, фигуриращи в буква а) от приложение IV към посочената директива, какъвто е *Cricetus cricetus* (обикновеният хомяк), ако съществува достатъчно голяма вероятност посоченият вид да се завърне на тези места за почивка, което запитващата юрисдикция следва да провери.

По петия въпрос

- 37 С петия си въпрос запитващата юрисдикция иска да установи по същество дали член 12, параграф 1, буква г) от Директивата за местообитанията трябва да се тълкува в смисъл, че съдържащото се в тази разпоредба понятие „места за размножаване“ обхваща само местата, които могат да бъдат точно обособени, на които обикновено се извършват чифтосването или действията, непосредствено свързани с размножаването на съответния вид, или обхваща и местата, които са абсолютно необходими за развитието на поколението на посочения вид.
- 38 Комисията обаче счита, че актът за преюдициално запитване не съдържа достатъчни мотиви относно релевантността на този въпрос и че последният е хипотетичен.
- 39 В това отношение следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика в рамките на сътрудничеството между Съда и националните юрисдикции, въведено с член 267 ДФЕС, само националният съд, който е сезиран със спора и трябва да поеме отговорността за последващото му съдебно решаване, може да прецени — предвид особеностите на делото — както необходимостта от преюдициално заключение, за да може да постанови решението си, така и релевантността на въпросите, които той поставя на Съда. Следователно, щом като поставените въпроси се отнасят до тълкуването на правото на Съюза, Съдът по принцип е длъжен да се произнесе (вж. решение от 5 март 2015 г., *Banco Privado Português* и *Massa Insolvente do Banco Privado Português*, C-667/13, EU:C:2015:151, т. 34 и цитираната съдебна практика).
- 40 Следователно въпросите, които са свързани с тълкуването на правото на Съюза и са поставени от националния съд в нормативната и фактическа рамка, която той определя съгласно своите правомощия и проверката на чиято точност не е задача на Съда, се ползват с презумпция за релевантност. Съдът може да откаже да се произнесе по отправеното от национална юрисдикция запитване само ако е съвсем очевидно, че исканото тълкуване на правото на Съюза няма никаква връзка с действителността или с предмета на спора по главното производство, когато проблемът е от хипотетично естество или когато Съдът не разполага с необходимите данни от фактическа и правна страна, за да бъде полезен с отговора на поставените му въпроси (решение от 26 юли 2017 г., *Persidera*, C-112/16, EU:C:2017:597, т. 24 и цитираната съдебна практика).
- 41 В случая следва да се отбележи, че актът за преюдициално запитване не съдържа никакви обяснения относно релевантността на понятието „място на размножаване“ за разрешаването на спора в главното производство.
- 42 Всъщност, от една страна, от данните, съдържащи се в преписката, с която разполага Съдът, безспорно следва, че вредоносните мерки са засегнали места за почивка, а запитващата юрисдикция иска да установи единствено дали подобни места могат да бъдат квалифицирани като „места за почивка“ по силата на забраната, съдържаща се в член 12, параграф 1, буква г) от Директивата за местообитанията, дори когато вече не се използват от обикновения хомяк.
- 43 От друга страна, актът за преюдициално запитване не съдържа какъвто и да е елемент от фактическо или правно естество, който позволява да се прецени дали и в каква степен — наред с въпроса относно квалифицирането на частта от естественото местообитание на обикновения хомяк като „място за почивка“ — определянето на посоченото естествено местообитание като „място за размножаване“ би имало каквото и да е значение за разрешаването на спора в главното производство.
- 44 При все това, наред с обстоятелството, че съгласно посочената в точка 40 от настоящото решение съдебна практика Съдът не следва да проверява верността на описаната от запитващата юрисдикция фактическа обстановка, трябва да се посочи, както следва изрично от текста на член 12, параграф 1, буква г) от Директивата за местообитанията, че забраната за

всякакво повреждане или унищожаване се отнася алтернативно до местата за размножаване или почивка на защитените животински видове и при прилагането на тази забрана не се прави никакво разграничение в зависимост от частта от съответното естествено местообитание.

45 Поради това петият въпрос е недопустим.

По въпроси от втори до четвърти и от шести до осми

46 С преюдициални въпроси от втори до четвърти и от шести до осми, които следва да се разгледат заедно, запитващата юрисдикция по същество иска тълкуване на понятията „повреждане“ и „унищожаване“ по смисъла на член 12, параграф 1, буква г) от Директивата за местообитанията.

47 Според Комисията обаче тези въпроси имат хипотетичен характер.

48 В конкретния случай от акта за преюдициално запитване следва, че вредоносните мерки са довели до разрушаването на два входа на леговища на обикновения хомяк, което предполага най-малкото че леговищата са били повредени.

49 На първо място обаче следва да се отбележи, че член 12, параграф 1, буква г) от Директивата за местообитанията посочва алтернативно повреждането или унищожаването на местата за размножаване или почивка на защитените животински видове.

50 На второ място следва да се изтъкне, че тази разпоредба не въвежда разграничение по отношение на прилагането на забраната за повреждане или унищожаване на местата за размножаване или почивка в зависимост от естеството на засягането на тези места. В това отношение се налага изводът, че от предоставените на Съда данни не следва, че решението на националните органи да наложат глоба на ІЕ, при наплащането на която може да се наложи заместващо наказание лишаване от свобода, би било различно, що се отнася до тежестта на наложената санкция в зависимост от това дали става въпрос за повреждане или за унищожаване на местата за размножаване или почивка на защитените животински видове.

51 Следователно, с оглед на съдебната практика, посочена в точка 40 от настоящото решение, не е необходимо да се отговаря на въпроси от втори до четвърти и от шести до осми.

По съдебните разноски

52 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (седми състав) реши:

Член 12, параграф 1, буква г) от Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна трябва да се тълкува в смисъл, че съдържащото се в тази разпоредба понятие „места за почивка“ включва и местата за почивка, които вече не се използват от някой от защитените животински видове, фигуриращи в буква а) от приложение IV към посочената директива, какъвто е

***Cricetus cricetus* (обикновеният хомяк), ако съществува достатъчно голяма вероятност посоченият вид да се завърне на тези места за почивка, което запитващата юрисдикция следва да провери.**

Подписи